

SAKU 961, K 83/49

straw: 32.

VI 617/49
Nr akt. Ds.

12

Protokół przesłuchania podejrzанego.

Dn. 10 lipca 1949 r. w Tomaszowym prokurator

rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego Tomaszów z siedzibą¹⁾

w osobie kier. prokuratora Ad. Chodorowskiego

z udziałem protokolanta w obecności dwóch pełnoletnich mieszkańców nieskazitelnej opinii, umiejących czytać i pisać w osobach 1).

2), których uprzedzono o obowiązku stwierdzenia podpisem zgodności protokołu z przebiegiem czynności¹⁾ – przy udziale stron na mocy art. 20 przep. wpraw. k. p. k. przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. k.k., który po otrzymaniu wyjaśnienia, jakie przestępstwo jest mu zarzucone, oraz o prawie odmówienia odpowiedzi na zadawane mu pytania, – zeznał co następuje:

Imię i nazwisko Józef Horos (założo nazwisko panieńskie mężatka i wdów)

Data urodzenia lub wiek 6 maja 1922 r.

Imiona rodziców Bronisław i Stefanie z latkis

Miejsce zamieszkania Tęchtów, gmo. Gniadomino powiat Tomaszów Mazowiecki

Miejsce urodzenia Czajowice, powiat Oleszna Śląska

Obywatelstwo polskie

Wyznanie rzymskokatolickie

Zajęcie profesor (zajęcie rodziców u nieletnich, zajęcie męża u mężatki)

Wykształcenie 3 klas ok. 1938, poważny

Stan rodzinny jedyna

Stan majątkowy bez majątku

Służba wojskowa nie służę

Przynależność do PKU. Horos

Ordery i odznaczenia

Zaopatrzenie ze Skarbu Państwa

(emeritalne inwalidzkie itp.)

Stosunek do pokrzywdzonego

Poprzednia karalność kierowcy do kredytu domowego bym

1) Zbędne ustępy lub myrazy druku przekreślić.

Nie²⁾ przyznaje się do winy, że pomyłyk tym był jedynie po obecności mylnego
w Lodzi, aby wyjechać w skrócie nad rzekę w Tomiu lub żegnać
się z nim, i wykonał do momentu pełnego pochodu co do końca
przez obszar okupacji niemieckiej w Tomiu i w okolicach po wyjściu
z Lodzi na przejście 1943 r., to biedy, żeby, przeniesie pochód
poza obszar okupacji, ac biedy mylnie pochodzić z tego, że w
wystęgu. Giniemy my! Bismarck Herror! Także wyjdą
z Tomem i pojadą po Lodzi poza obszar, na który przynależał
budynek prezydenta, a także obiekty jakaś idący budynek ministerialny
na którym obecnie mały sklep wyjeżdżały by mu pochód.
Jeżeli nadal po Tomie a obok po drodze do konwojówka do bieguna
miesiąca siedemnaście na rozwarcie mojego kajaka zapomnieli żegnać
(Ulega od mojego pojęcia osiemnastu, wyjeżdżając mu po drodze
z Lodzi, rozmówiskiem, ale jeszcze żegnać obiegały mi
pozycję serca i odciekt - jak mówią - do Tatarskiej
klasycznej i ogólnodostępnej, poświęconej do domu, moim
jaki obdarzony w Lodzi był rozwój, skonflikty po pochodzeniu
obok po drodze 13-14 kwietnia mojego ginać Bismarck Herror
i wyjeżdżał, rewanżem obiektu wyjścia pochodu z tego a to
z biedy, i dopytywanie, żego obiektu kontrolował, przeniesie
obiektu to by i żegnać z Tomem, ale ich marszak mi mówi "Giniemy
mojego moja i skoczyły głowami. Bieda, giniemy kajak, a skoczyć
ponownie obiektu by i pochodzić do konwojówka w ogólnodostępnej
w rozwój, biedy pochodzić kajak konwojówka pochodzić, a
drogę pochodzić ziemianku. Gwiazda, a rozwój taki
mi ludzi mojego - a Gwiazda giniemy pod wieczernią
duńsko rybacką, kajak aligata i czasu obiektu i biedy kajak
wyjeść ponownie po drodze Gwiazda.

Wszystko i moje wyroby, kajak do skoczyć moje, i wyjeść,
skoczyć i czasu rozwój i kajak pochodzić moje, i wyjeść
z konwojówką ty, a i moje moje rozwój i wyjeść z Lodzi, moje
do skoczyć po drodze. Wszystko skoczyć i moje

2) Wpisać „Tak” lub „Nie”.

Many species might similarly stay near

to Teyj Íslenski preistó til með yfirlitum, og í síðanum, óskum
fimmi vísar 1841 um færri vesturhláris, jafnir og ein með yfir-
stoyðum, jafnir þóttur með vísu óskarinnar.

Obs. Broderius smilax (Gouy) Bary & vols. 193). A glaucomelas
Broderius cinnabarinus, a striig. a Broderius. There are some in
Gouy's top Smilax primitiva; the bars above are obscured by
a brownish tinge.

P. lyonsii var. tenuis. Boscia or Gosef.

216
May

Nr akt VI Ds 217/48. Protokół przesłuchania świadka, dnia 4 maja 1948 w Tarnowie, podprokurator VI rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnowie, w osobie podprokuratora M. Fischer, na mocy art. 20 przep. wojew. kpk, przesłuchany niżej wyżejionego w charakterze świadka bez przysięgi.

Po uzupełnieniu świadka o odpowiedzialność karnej za fałszywe zeznania zeznał on co następuje: Imię i nazwisko: Jan Nikuła - wiek lat 48..... Imiona rodziców: Jan i Maria- Miejsce zamieszkania: Kupienin gm. Mędrzec - Zajęcie rolnik- Karalność nie karałyny. Stosunek do stron obycz. - W okresie okupacji niemieckiej w czasie przesłodowania ludności żydowskiej w gromadzie Tonia gm. Bolesław ukrywała się w kępie wiklinowej rodzina żydowska Mordków składająca się z dwóch osób brata i siostry oraz rodzina Fertigów a to: Mieczysław Fertig oraz jego siostra z mężem i dzieckiem. Jakos na wiosnę w Wielki Tydzień 1943 r. albo założem, co zresztą było powiedziane wiadomym, że Wojojęca Urban z Toni w porozumieniu z Kazoorem Bronisławem i Zimowskim Kazimierzem z Toni udał się na posterunek żandarmerii niemieckiej do Mędrzecowa i zgłosił o ukrywaniu się wyżej wymienionych Żydów w kępie, na co otrzymał polecenie zebrania ludzi, zrobienia obław i schwytania tyczące Żydów. Kazor Stanisław z Toni opowiadał mi, iż rzeczywiście Urban wraz z kowarzyszami zrobili obławę, schwytali ukrywającą się Żydów, doprowadzili do wału nad Wisłą i w tym czasie nadjechała z Mędrzecowa żandarmia niemiecka, wystrzelała Żydów i tam poleciła ich pochować zaś odzież i rzeczy które mieli ze sobą oraz w skórionie kazała zatracić ludziom, którzy ich przytrzymali. Oprócz tego opowiadał mi mi Kazor Stanisław iż syn Kazora Bronisława Józef dokonał tego samego dnia lub następnego pozostałe dziecko siostry Fertiga i doprowadził na posterunek żandarmerii niemieckiej w Mędrzecowie i żandarm Guzdek.

W Wielką Sobotę wziął to dziecko na furmankę nakrytą siedzeniem ze złomy siadł na wóz, i odjechał w kierunku Toni-Brzezica, gdzie zasiedział w wozu przy Łączce zwanej "Starą Wisłą" i tam to dziecko zastrzelił, po czym

dał poleceśnie Kaczorowi Józefowi to dziecko tam zakopać.- Aniela Le-
cbyn z Kupienia opowiadała, w moim domu, że żona Urbana pokazywała
jej rzeczy wartościowe, które otrzymała od Mordków na przełatwianie
także w inny celu, i mówiła, że naprzód ich majątek zabrali a później
żeby postarali ich wykończyć.- Jan Mikuła wr. Odczytano Fischer wr

Legitymacyjne głosy przesłane
Sędziowski: Tadeusz Gajda
Obrony: Józef Pacholski

Tarnów, dnia 20 VII 1949

Nr akt. VI Ds 217/48. Protokół przesłuchania świadka, dnia 4 maja 1948 w Tarnowicach podprokurator VI rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnowie, w osobie podprokuratora M. Fischerera, na mocy art. 20 przep. wpraw. kpk, przesłuchanego niżej wykazionego w charakterze świadka bez przysięgi.

Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, zeznał on do następującej sprawy: Jan Mikuła - wiek lat 48..... Imiona rodziców: Jan i Maria. Miejsce zamieszkania: Kupienin gm. Mędrzechów. - Zajęcie rolnik. Karalność nie karalny. Stosunek do stron obycz. - w okresie okupacji niemieckiej w czasie przesłedowania ludności żydowskiej w gromadzie Tonia gm. Bolesław ukrywała się w kępie wiklinowej rodzina żydowska Mordków składająca się z dwóch osób brata i siostry oraz rodziny Fertigów a to: Mieczysław Fertig oraz jego siostra z mężem i dzieckiem. Jakos na wiosnę w "Wielki Tydzień" 1943 r. skazałem, co zresztą było powiedziane wiadomym, że Wojciech Urban z Toni w porozumieniu z Kazimierzem Bronisławem i Zimowskim Kazimierzem z Toni udał się na posterunek żandarmerii niemieckiej do Mędrzechowa i zgłosił o ukrywaniu się wyżej wymienionych Żydów w kępie, na co otrzymał polecenie zebrania ludzi, zrobienia obławy i schwytania tyczącego Żydów. - Kazimierz Stanisław z Toni opowiedział mi, iż rzeczywiście Urban wraz z towarzyszami zrobili obławę, schwytali ukrywających się Żydów, doprowadzili do wału nad rzeką Isią i w tym czasie nadjechała z Mędrzechowa żandarmeria niemiecka, wystrzelała Żydów i tam poleciła ich pochować zaś odzież i rzeczy które mieli ze sobą oraz w konronie kazęka zabrać ludziom, którzy ich przytrzymali. Oprócz tego opowiedział mi mi Kazimierz Stanisław iż syn Kazimierza Józef schwytał tego samego dnia lub następnego pozostałe dziecko siostry Fertiga i doprowadził na posterunek żandarmerii niemieckiej w Mędrzechowie i żandarma Guzdeka w Wielkę obotę wziął to dziecko na furmanek nakrył siedzeniem ze skłonem siedź na wóz, i odjechał w kierunku Toni-Brzencica, gdzie zszedł z wozu przy Łęczce zwanej "Starą Isią" i tam to dziecko zastrzelił, po czym

dał polecenie Kacorowi Józefowi to dziecko tam zakopać. - Aniela Le-
osyn z Kupienia opowiadała, w moim domu, że żona Urbana pokazywała Protę
jej rzeсы wartościowe, które otrzymała od Mordków na przeowocowanie 15. i
też w inny celu, i mówiła, że naprzód ich majątek zabrali a pośniej na m-

żeby

postarali i on wykorzyść. - Jan Niuka wr. Odczytano Fizomer wr. ... jąc

Lekarzowa sapku potwierdziła
zgodność Przychodniy Góra

Przychodnia Góra - 1949

Tatry - 1949

Okres 19

O d p i s , z a k t V I X 253/48 / VI Ds 617/49

zwykły protokół przesłuchania świadka. Tonia-Brzeźnicadnia 21.V. 1948 o godz. 15.30. ja plut. Bobrek Józef - z pos. terunku M.O. w Bolesławiu, działając na mocy Prokur. wydanego na podstawie art. 20 przep. wprow. do kpk. zachowując formalności wymienione w art. 235, 249, 258, 259 kpk przy udziale prokuratora kapr. Kaczówka Józefa z Poszterunku M.O. w Bolesławiu względnie przybranych świadków którymi uprzedziłem o obowiązku stwierdzenia swymi podpisami zgodyńscie z przebiegu czynności protokołu, przesłuchaniem niżej wymienionego w charakterze świadka świadka po uprzedzeniu go o odpowiedzialności za fałszywe zeznania w myśl art. 104 kpk oświadczek; Nazywam się Kaczor Stanisław. Imiona rodziców: Jan i Zofia z Kawałów. wiek lat 49. ur. w Tonia- Brzeźnica gm. Bolesław. wyznanie rzym. kat. zawód rolnik zamieszkały Tonia Brzeźnica gm. Bolesław. W stosunku do stron Kaczora Bronisława krewny. Zeznaje, że w roku 1943 lub 1942 dokładnie niepamiętam, w Wielką Sobotę w godz. przed południowymi, przyjechał z Poszterunku P.P. w Mędrzecu wie Komendant poszterunku nazwiskiem Stein przyjechał w towarzystwie funkcjonariuszy p.p. do gromady Tonia, gdzie w gromadzie Tonia za wałem wiślanym ludność tut. gromady około 100 osób, stała razem z Żydami i czekała na przyjazd Niemców, którzy zarządzili poraz trzeci obławę celem schwytania Żydów, którzy przebywali w kępie grom. Tonia gm. Bolesław, gdy przyjechali Niemcy ludność tut. grom. gdzie między nimi znajdowali się ob. Kaczor Józef Bronisław, Urban Nojciech, Zimowski Kazimierz, i Kaczor Józef, natomiast pomiędzy nimi znajdowali się Żydzi, którzy podczas obławy ludność tut. gromady napotkała w bunkrze, wyszła razem z Żydami na wał wiślany, po przyjeździe na wał wiślany Steina i funkcji p.p. ludność odeszła na bok, natomiast Stein ze swoim towarzyszem prowadzili Żydów na drugą stronę wału i tam ich zastrzelono, po zastrzelaniu Stein wydał rozkaz kilkoma ludziom by zostali Żydów tycie pocować w ilości 6 osób., po upływie około poł godziny czasu w nieobecności zandarmerii Kaczor Józef schwytał dziecko nazwiskiem Fertig-a siostry, któremu było na imię Aron, którego odprądzili do poszterunku w Mędrzecu wie z poszterunku Mędrzecu zostało Zydka zabrany na furmankę, przywieziony na łódkę tzw. "Starą Wisłę".

i tam zastrzelony przez zandarma Guzdką następnie został poczwany pr
obyw. Kaczora Józefa i Barana Jana zam. w Toni gm. Bolesław jak równi
z rozkazu Guzdką byłem ja też w czasie pełnienia wart w tut. gromadze
to ze względu zabrania rzeczy i odzieży z Żydów jest nisprawę ponieważ
Zydzii byli poczwani w czym odrzucili natomiast rzeczy większe wartości
już nie posiadali, gdyż podczas drugiej z kolei obław zandarmia nie
miecza i polska policja spaliła w bunkrze na wale resztę zabrali ze se
dokąd tego nie jest mi wiadome. Na tym przesłuchanie świadka zakończono
i po odczytaniu podpisano. Świadek zeznał Kaczor Stanisław wr.....
Protokolant: Kaczorka wr. Przesłuchał Bobro plut. wr.

Przedłożono sprawu prokuratorowi
Siedziba Prokuratury Głównej
Główne Biuro Śledcze

i tam zastrzelony przez zandarma Guzka następnie został pocłowany pr
obyw. Kaczmara Józefa i Barana Jana zam. w Toni gm. Bolesław jak rów
z rozkazu Guzka byłem ja też w czasie pełnienia warty w tut. gromadze
to ze względu zabrania rzeczy i odzieży z Żydów jest nieprawe ponieważ
Żydzi byli pocłowyani w ozym stopniu natomiast rzeczy wiekszej wartości
już nie posiadali, gdyż podczas drugiej z kolei obław zandarmeria niem
iecka i polska policja spaliła w bunkrze na wale resztę zabranych ze stoc
dokąd tego nie jest mi wiadome. Na tym przesłuchanie świadka zakończon
i po odczytaniu podoisano. Świadek zeznał Kaczor Stanisław wr.....
Protokolant: Kaczewka wr. Przesłuchał Bobrek plut. wr.

Łącznikowy aktu pisanego
Sekretarz Prokuratury Głównej
20 kwietnia 1949

ny p
ró
zna
onie
arto
nie
ze s
rizzo
...
• •

podejrz.

Protokół przesłuchania ~~zwieska~~ Bolesław dnia 22 V. 1948 o godz. 10. ja p
plot. Boktek Józef z posterunku M.O. w Bolesławiu działając na mocy art.
20 przep. wpraw. do kpk. załatwiając formalności wymienione w art. 235,
240, 258, 259 kpk przy udziale protokulantka kapr. Kaczówka Józefa, -
z poster. M.O. w Bolesławiu, którego uprzedziłem o obowiązku stwierdzenia
swymi podpisami zgodności z przebiegu pr tokułu, przesłuchaniem niżej
wymionego w charakterze podejrzanego, podejrzany oświadczył personalia
moje są następujące: Nazywam się Bajec Zygmunt, Imiona rodziców : Ignacy
i Zofia z Płaczeckie. Wiek dzień, miesiąc i rok urodzenia 20.08.IV.
1928 r. Miejsce i pow. urodz. Tarnów. pow. Tarnów. Przynależność państwa
wa polska- narodowość polska. Stan cywilny: żonaty- Miejsce zamieszkania
Tonia gm. Bolesław. Wykształcenie 7 kl. szk. powszechnej.-wyznanie rzym
kat. Zawód rolnik; Stan majątkowy- bez majątku.-Poniesione kary rzekomo
niekarany- W roku 1943 w Wielką Sobotę w godz. rannyc posłaniec sołtysa
grom. Tonia nazwiskiem Bratek Jan, rozkazałował mieszkańców gromady Tonia
aby na godzinę 8 m. wszyscy zeszli się na zbiorkę pod budynki Króla Jana
zam. grom. Tonia stamtąd wyruszyli za wał do kępy na obławę, lecz pod ozym
dowodztwem nie wiem, ponieważ udziału w obławie nie brałem, wiadomym mi
jest że Żydów w ilości 6 osób zastrzelili zandarm niemiecki nazwiskiem
Meister "następnie wiadomym mi jest, że po zakończonej obławie ob. Kaczor
Józef zam. Tonia gm. Bolesław so wytaż dziecko żydowskie, które uciekło
podczas obławy imieniem Aron, w kępie na wale należącej do grom. Strojów
gm. Bolesław, które przyprowadził do grom. Tonia, ja wówczas byłem w tym
miejscu gdzie zostali zastrzeleni Zydzi, wtedy Kaczor Józef mówił do mnie
bym mu pożyczył rower, o co oczekując odwieść dziecko żydowskie do Mędrzec owa
na posterunek zandarmerii niemieckiej więc ja jemu roweru odmówiłem, po-
nieważ udając się do Mędrzec owa w własnej potrzebie do ob. Misiażka Ju-
liana zam. w Mędrzec owa a Kaczor Józef poszedł z dzieckiem żydowskim
, by go oddać w ręce zandarmerii niemieckiej na posterunku w Mędrzec owie.
Następnie widziałem będąc w kościele w Mędrzec owie podczas procesji
i wokół kościoła jak zandarm niemiecki Guzdek, zakładował żydowskie dziecko

na wózku kładąc go, i położył siedzenie ze słomy na nim, poczynając
na tym siedzeniu odjechać alii furmanką z stronę gromady Łupienin gm. Med-
ojów, następnie jest mi wiadomy, że dziecko to zostało zastrzelone
i powalone przez obywateli Tadeusza Józefa, Stanisława Parana Jana zam. T.
Więcej w tej sprawie nie wieści mi wiadome. Na tym protokół przesłuchań
zakończono i po odczytaniu podpisano. Zeznał zająć Zygmunt wr. Protokół
podpis nieszytelny wr. Przesłuchanie podpis nieszytelny w r.

Zeznania sąpiono poniższe:
Sekretarz Prokuratora Sędzi
Okręgowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 10 kwietnia 1949

Włodzimierz

1 wsi

Med

ne

m.

ku

otok

podejrz.

Protokół przesłuchania świadka Bolesław dnia 22 V. 1948 o godz. 10. ja
 plot. Bokrek Józef z posterunku M.O. w Bolesławiu działając na mocy akt.
 20 przep. "prow. do kpk. zwierając formalności wymienione w art. 275,
 240, 258, 259 kpk przy udziale protokulantka kapr. Krzakowski Józefa,---
 z poster. M.O. w Bolesławiu, którego uprzedziłem o obowiązku stwierdzenia
 swymi podpisami zgódności z przebiegiem protokołu, przesłuchaniem niżej
 wymionego w charakterze podejrzanego, podejrzany oświadczenie personalia
 moje są następujące: Nazywam się Kazimierz Zygmunt. Imiona rodziców: Ignacy
 i Zofia z Płaszczykowicz. Ciek dzień, miesiąc i rok urodzenia 20.12. IV.
 1928 r. Miejsce i pow. urodz. Tarnów, pow. Tarnów. Przynależność państwo-
 wa polaka - narodowość polska. Stan cywilny; żonaty. Miejscie zamieszkania
 Tonia gm. Bolesław - wykształcenie 7 kl. szk. powszechna naj. - wyznanie rzym-
 kat. Zawód rolnik; stan majątkowy - bez majątku. Poniesione kary rzekomo-
 niekarany. W roku 1943 w wieku siedem lat w godz. ranne po pożarze sołtys-
 grom. Tonia nazwiskiem Bratek Jan, rozkazywał mieszkańcom gromady Tonia
 aby na godzinę 8 rano wszyscy zeszli się na zbiorkę pod budynki króla Jana
 zamek grom. Tonia stamtąd wyruszyli zawał do kupy na obławę leśną pod os-
 dowodztwem nie wiem, ponieważ udziału w obławie nie brałem, wiadomym mi
 jest że Żydów w ilości 6 osób zastrzelili zardarm niemiecki nazwiskiem
 Meister "następnie wiadomym mi jest, że po zakończonej obławie ob. Kaczor
 Józef zam. Tonia gm. Bolesław so wyrwał dziecko żydowskie, które uciekło
 podczas obławy imieniem Aron, w kepie na wale należącej do grom. "trojoc
 gm. Bolesław, które przyprowadził do grom. Tonia, ja wówczas byłem w tym
 miejscu gdzie zostali zastrzeleni Żydzi, wtedy Kaczor Józef mówił do mnie
 pozytywnie o rowerze, o co odcząć dziecko żydowskie do Mędrzecka o
 na posterunek zandarmerii niemieckiej więc ja jemu roweru odmówałem, po-
 nieważ udając się do Mędrzeckaowa w właściwej otrzebie do ob. Misieczka;
 liana sam, w Mędrzeckowie a Kaczor Józef poszedł z dzieckiem żydowskim
 , by go oddać w ręce zandarmerii niemieckiej na posterunku w Mędrzecku o
 Następnie widziałem będąc w kościele w Mędrzeckowie podczas procesji
 i wokół kościoła jak zardarm niemiecki Guzdek, zakładował żydowskie dzi-

na wózku kładąc go, i położył siedzenie ze skórą na nim, po czym wszedł na tym siedzeniu odjechały furmankę stronę gromady Lipienin gm. Medzilachy. Następnie jest mi wiadomo, że dziecko to zostało zastrzelone i poczwane przez obywateli Józefa Stanickiego, Parana Jana sam. Tego więcej w tej sprawie nie jest mi wiadomo. Na tym protokół przeszło zakoncowano i po odczytaniu podpisano. Zeznał, mając Zygmunta wr. Protokoł podpis niewczytelny wr. Przeszedł aż podpis niewczytelny r.

Zygmunta jednego pasterza
Sekretariat Prokuratora Rej. Tarnow
Okręgowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 15 kwietnia 1949
Sąd Okręgowy w Tarnowie
Z. Pacholski

-29-14

1. Według protokołu przesłuchania świadka.---Bolesław dnia, 9.VII.1948 o godz.19tej' one siedział Józef Sekcja Sz. śledcz. M.O. w Fabrowie tarnowskiej.---- ziażając na mocy art. 20 przep. wprów. do kpk. zachowując formalności zmienione w art. 275- 240, 258 i 259 kpk przy udziale protokulanta kap. Kaczkowski Józefa Nazywam się Baran Stanisław, imiona rodziców; Jan Maria. Wiek lat 40, ur. w Toni gm. Bolesław pow. Dąbrowa tarnowska.---- znamenie fizyczne - z zawodu rolnik- zam. w Toni gm. Bolesław pow. Dąbrowa tarnowska. Stosunek do stron oby- sprawie niniejszej wiadomo mi jest co następuje; Dnia ni miesiąca nie pamiętam w roku 1942 lub 1943 czasie okupacji niemieckiej, przyszedł do moego domu obyw. Pajdos Józef zam. w Toni który poinformował, mi, że jest rozkaz od byłego komendanta policji Guzka, by iść do krzaków nad rzeką w celu urzążenia obławy na Żydów, ja bojąc się następstw ze strony niemieckiej policji udałem się tam a gdy przyszedłem nad rzeką "isły", zauważałem tam już kilkunastu mężczyzn, z gromady Tonia, i równoczesnie udałem się wraz z nimi, po upływie poł godziny czasu widziałem jak obyw. Józef Kaczor obeorie zam. na Zawodzie oraz Anioł Stefan, również tam zamieszkały, prowadzili Żydka z stroną wału którego on mycieli w krzakach, po upływie kilku minut, zauważałem także jak obyw. Mereś Franciszek zam. w Toni prowadził Żydka z krzaków, w kierunku wału. W chwili tej nadciągnęła niemiecka jak i granatowa policja i schwytanych Żydków zabrali na drugą stronę wału i tam zostali rozstrzelani. Nadmieniam, że Żydka którego prowadził Mereś Franciszek był pokrwawiony, kto więcej schwytał Żydków tego zapodać nie mogę ponieważ nie widziałem. Więcej mi w tej sprawie nie jest wiadomem. Natym protokoł zakończono i przed podpisem odczytano ~~szumach~~ Zegnał Baran Józef wr. Protokulant podpis nieczytelny wr. ~~szumach~~ Przesłuchanie przesłuchanie - podpis - nieczytelny wr.

Zgodnie z aktu przesłuchania
Sekcja Sz. Okręgowej Siedziby
Prokuratury Rejonowej
Tarnowa

Baran

protokół przesłuchania świadka.---Bolesław dnia, 9.VII.1948 o godz, 19tej
 a Barędziak Józef Sekoja s.k. śledcz. M.O. w Dąbrowie tarnowskiej.---
 zazajac na mocy art. 20 przep. wprow. do kpk. zachowując formalności
 wymienione w art. 235- 240, 258 i 259 kpk przy udziale protokulantka kapr.
Kaczówka Józefa Nazywam się Baran Stanisław, imiona rodziców: Jan
 Maria- Wiek lat 40. ur. w Toni gm. Bolesław pow. Dąbrowa tarnowska....
 Wyznanie ;rzym- kat.- z zawodu rolnik- zam. w Toni gm. Bolesław pow. Dąbro-
 wa tarnowska- Stosunek do stron oby- W sprawie niniejszej wiadomo mi
 jest co następuje; Dnia ni miesiąca nie pamiętam w roku 1942 lub 1943
 w czasie okupacji niemieckiej ,przyznałem do mego domu obyw. Pajdos Józef
 zam. w Toni który oswiadczył, mi, że jest rozkaz od byłego komendanta
 policji Guzdu, by iść do krzaków nad Wisłą w celu urządzienia obławy na
 Żydów, ja bojąc się następstw ze strony niemieckiej policji udałem się tam
 a gdy przeszedłem nad wałem Wisły, zauważałem tam już kilkunastu mężczyzn,
 z gromady Tonia, i równocześnie udałem się wraz z nimi, po upływie poł-
 godziny czasu widziałem jak Obyw. Józef Kaczor obeorie zam. na Zaodzie
 oraz Anioł Stefan, również tam zamieszkały, prowadzili Zydka w stronę wału
 którego schwycili w krzakach , po upływie kilku minut , zauważałem także
 jak obyw. Meres Franciszek zam. w Toni prowadził Zydka z krzaków, w kieru-
 nku wału. W chwili tej nadjechała niemiecka jak i granatowa policja
 i schwytanych Zydków zabrali na drugą stronę wału i tam zostali rozstrze-
 lani .Nadmieniam, że Zydka którego prowadził Meres Franciszek był pokrwa-
 wiony , kto więcej oswytkał Zydków tego zapodać nie mogę ponieważ nie wi-
 działem . Więcej mi w tej sprawie nie jest wiadomo. Natym protokół zakoń-
 czono i przed podpisem odczytano Zeznali Baran Józef wr. Protokulant
 podpis nieczytelny wr. szkopiażmieszyżsinyx Przesłuchanał-potpis-nieczytelny wr

Odpis z akt VI K 253/48

protokół przesłuchania podejrzaneego. Bolesław dnia 9. VII. 1948 o godz. 16-tej ja Ząbek Stefan - z Sekcji Krym. S.K. Sledczyj M.O. w Dąbrowie tarnowskiej działając na podstawie art. 20 przep. wojew. do kpk. przy udziale protokulantu plut. Bobreka Józefa Personalia moje są następujące Imię i nazwisko : Franciszek Meres- Wiek 3. VI. 1910. w Czastowice gm. Brzeznica pow. Świebodzin. - Imię i nazwisko rodziców, matka z domu Adam i Józefa Ramus - Przynależność państwa polska narodowość polska stan zonaty - Ilość dzieci, wiek - pięcioro najstarsze lat 16 najmniejsze 2 miesiące - Miejsce zamieszkania Tonia gm. Bolesław pow. Dąbrowa tarnowska wykształcenie 5 kl. szk. powsz. wyznanie rzyms. kat. - zawód rybak - Stan majątkowy bez majątku - Poniesione kary za skradzione nie karany - Co do zarzuconego mi przestępstwa wyjaśniamże w roku 1948 w Wielki Tydzień sołtys gromady Tonia nazwiskiem Zając Mieczysław wydał zarządzenie powołując się na zarządzenia niemieckiego Guzduka z Posterunku Mędrzec aby każdy mężczyzna wyszedł do kupy koło Wisły wziąć udział w zapance Żydów nadmieniając przy tym, że kto się nie zastosuje do powyższego zarządzenia zostanie zdzieciakowany. Ja biorąc udział w tej obławie widziałem jak ob. Libera Jan zam. Tonia doprowadził jednego Żydkę do wału wisłanego, którego ja osobiście nie znałem, następnie widziałem także jak Raczor Józef zam. Tonia gm. Bolesław prowadził Żydkę młodego, którego osobiście nie znałem do poster. P.P. w Mędrzec owie. Widziałem jak prowadził na gałczce wikliny związanego za szyję Żydkę Majera służący Józefa Kofranka zam. Tonia "Brzeznica wyżej wymieniony miał się nazywać Bator imienia nie pamiętam. Więcej w tej sprawie nie jest mi nic wiadome. Na tym protokół zakończylem i przed podpisaniem odczytałem Meres Franciszek wr. Bobrek plut. wr. Podpis protokulantu -----

Wysłuchanie osobistego posterunku
Sekcja krym. Sledczyj M.O.

1948 r. 9 lipca w Tarnowie.

Tarnów 9 lipca 1948 r.

w Tarnowie

Franciszek Meres

Plut. Bobrek

Odpis z akt VI K 253/48

35-
14

protokół przesłuchania poejrzanego. Bolesław dnia 9. VII. 1948 o godz. 16 stojąca Ząbek Stefan - z Sekcji Krym. Sł. Siedziby M.O. w Dąbrowie tarnowskiej działając na podstawie art. 20 przep. wprow. do kpk. przy udziale protokulantka plut. Bobreka Józefa Personalia moje są następujące:

Imię i nazwisko : Franciszek Mares - wiek 3. VI. 1910. w G-żastowice
gm. Brzeznica pow. zwieciec. - Imię i nazwisko rodziców, matka z domu -

Adam i Józefa Ramus-Przy należność państwa ocolała narodowej - polska-
stan żonaty - Ilość dzieci, wiek - pięcioro najstarsze lat 16 najmniejsze
2 miesiące - Miejsce zamieszkania Tomia gm. Bolesław pow. Dąbrowa tarn-
Wykształcenie 5 kl. szk. powsz. wyznanie rzym. kat. - zawód rybak - stan
majatkowy bez majątku - Poniesione kary ze skóów nie karany - - - - -

Co do zarzuconego mi przestępstwa wyjaśniamże w roku 1943 wielki Ty-
dzień sołtys gromady Tonia, nazwiskiem Zająć Mieczek wydał zarządzenie
powołując się na zarządzenia niemieckiego Guzka z Posterunku Medrzesz
aby każdy mężczyzna wyszedł do kępy koło Wisły wziąć udział w zapasach
Żydków nadmieniając przy tym, że kto się nie zastosuje d o powyższego
zarządzenia zostanie zdzieciątkowany. Ja biorąc udział w tej okazji
widziałem jak ob. Libera Jan zam. Tonia doprowadził jednego Żydka do wału
wiatelnego, którego ja osobicie nie znałem, następnie widziałem także
jak kapo Józef zam. Tonia gm. Bolesław prowadził żydka młodego
, którego osobicie nie znałem do poster. P.P. w Medrzeszowie, idziałem
jak prowadził na gałpuce wikliny związanego za szyję Żydka Majera
służącego Józefa Kofranka zam. Tonia "Brzeznica" wyżej wymieniony miał się
nazywać Bator imienia nie pamiętam. Więcej w tej sprawie nie jest
mi nic wiadom. Na tym protokół zakończym i przed podpisaniem odczytała
Meres Franciszek wr. Bobrek plut. wr. Podpis protokulantka-----

Lyaung-nan, Bagan, 1900, 1901, 1902, 1903,
Buddhist Monks of Lower Burma, 1904, 1905,
Buddhist Monks of Upper Burma, 1906.

1991-0000 20/IV/8849

Nr akt DS.

Sx 15/49

Protokół przesłuchania świadka

Dn. 26 sierpnia 1949 r. w Tarnowie

prokurator rejonu Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnowie

z siedzibą w

w osobie prokuratora M. Fischera

z udziałem Protokolanta 1)

przy udziale stron 1)

na mocy art. 20 przep. ustawy k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka - bez przysięgi¹⁾). Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz o znaczeniu przysięgi, prokurator odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 254 § 1 pkt. k.p.k. po czym¹⁾ zeznał on co następuje:

Imię i nazwisko: Tymonina Kajetan

Wiek: lat 21

Imiona rodziców: Tymonina i Zofia

Miejsce zamieszkania: Tarnów pow. Tarnowice

Zajęcie: robotnik

Karalność: niewłaściwy

Stosunek do stron: obcy

wr. 1943 w W. Elblągu Sabotz w gospodarstwie Tymonina i Zofii Tymoninów na ulicy Elbląskiej przeprowadził akcja rozbioru na troszkę z głosów wyborczych ukrywających się w budynku rolnikowej hali targowej. Już po odwołaniu obtańca jechał tam rozwarcia w arsenał strażnika i woźnicą, jako ima zakazanie, kogo nadmierzać. Gdy wóz marszczonosz i ryczący

¹⁾ Żbędne ustępy lub wyrały druku przekreślić.²⁾ W tym miejscu wpisać należy odpowiedź, jakiej udzielił świadek po uprzedzeniu go o prawie odmowy zeznania (art. 104 k.p.k.).

więtzych i rozzwierconych. Już po skróceniu
oblańce kauwarijskiej nie mało misterium
gronawskiego obyczaju: niechającego w kościołach
wii Tysiąc. Ja obserwowałem to z koleg-
tami obrotów 100 m., mówiącimi że
mogłyby Tytuł obyczaju być ter. Pierf-
phaerem. Ja nie mówiąc, by nikt
z Tytułu obyczaju biegł rynek Fert, gdzie
broni a tylko stryjek zająć obyczaj
mówiący „akronku mówiącemu” z ciegu-
wiskołu i z maledy Tytuł obyczaju
będzie Tysiąc Tysiąc stron. Nie kauwarijskim
jak powiedział mi Pierf Haasek
w stowarzyszeniu Tysiąca Tysiąca Krowna a
mówiącym tylko że rozwiesić o Tytuł
obyczaju biegł i myśleć naren nien-
z walce, co dalej niż słabo tego
nie mówiąc.

Stryjek stryjek Tylko, że kauwarijski Gwiazdor
mogłaby mówiącym Tysiąc obyczaj mówić
go rozzwierconego i mówiącym „Stary
Wielki” koro koro koro koro.

Nie stryjek stryjek Tytuł by Pierf Haasek
miał Tysiąca Krowna i do końca go nie
mówiącym.

odrysano i podpisano

Mgr. M. FISHER
podprokurator

Konsultant
Konsultant
niu pr

Czy

1949 r

Na z

Wynil

owany p. jak również gromadę ponieważ partia nie zakonczono

protokół przesłuchania świadka Tonia Brzeźnicadnia 21.V. 1948 o godz. 15. zo. go o św. Bobrek Józef - z p.o. terenu N.C. w Bolesławiu, działyając na mocy przekur. wydanego na podstawie art. 20 przep. praw. do kpk. zwrotowej formułacji wymienione w art. 275, 249, 258, 259 kpk przy udziale prokuratora kapr. Kaczyki Józefa z Postępu N.C. w Bolesławiu względnie przybranego świadków których uprzedzonym obowiązku stwierdzenia swym podpisem zgodnieści z przebiegu czynności protokołu, przeszukaniem niżej wymienionego w charakterze świadka świadka po uprzedzeniu go o odpowiedzialności za fałszywe zeznania w myśl art. 194 kpk, powiedział: Nazwam się Kazimierz Stanisław - Imiona rodzieć: Jan i Zofia z Kowalew. wiek lat 49 ur. w Toniczce Brzeźnicę gm. Bolesław. wyznanie rzyms. kat. Barw rolnik - żonaty Tonia Brzeźnicą gm. Bolesław. stosunku do stron Kaczora Brodnickiego krewny. Zeznaje, że w roku 1947 lub 1948 dokądnie nie pamiętam, wielką sobotę w godz. przed południowymi, przyjechał z Postępu N.C. w Mędrzecowie Komendant posterunku nazwiskiem Stein przyjechał w towarzystwie funkcjonariuszy p.o. do gromady Tonia, gdzie w gromadzie Tonia zarówno wieleństwo ludność tut. gromady około 100 osób, stała razem z Żydami i czekała na przyjazd Niemców, którzy zarządzili obrąz trzech oblatów celem schwytania Żydów, którzy przebywali w kopalni grom. Tonia gm. Bolesław, gdy przyjechali Niemcy ludność tut. grom. gdzie między nimi znajdowali się ob. Kazimierz Józef Bronisław, Urban ojciec, Zimowski Kazimierz, i Kaczor Józef, natomiast pomiędzy nimi znajdowali się Żydzi, których podczas oblaty ludność tut. gromady napotkała w Lutkach, wyszła razem z Żydami na plac i sklany, po przyjeździe na plac wieleńcy Steina i funkcji p.o. ludność odessa na lek, natomiast Stein ze swoim towarzyszem prowadzili Żydów na dróżkę strone wału i tam ich zastrzelono, po zastrzelaniu Stein wydał rozkaz kilkoma ludziom by zostali Żydów tym poczwarc w ilości 6 osób, co upływi około poł godziny czasu w nieobecności zandarmii Kazimierz Józef skrytykował dziecko nazwiskiem Fettig-a siostry, któremu było na imię Aron, którego odpro adzieli do posterunku w Mędrzecowie z posterunku Mędrzecowa zostało Żydów zabrany na furtkę, przerzuciony na łózko tzw. "stara wózka".

protokoł rozprawy z 22 XI 49 - do zg. B3/49.

Sędziówkowie restali usunięci do osobnego pokoju.
Odczytano akt oskarżenia.

Oskarżony reprezentowany przez Siedmiuodniacęgo, aby przymierzał się do wniosionego mu zarzutu i żądał wyjaśnienia chce stonyc Sądowi podał:

że przymierał się do unius w ujęciu Andrzeja Fortiga.
Mówią o tym, że w Wielkiej Sobótce 1943 nad Wisłą w Górnich
unachodzą oblatanie na hydromi-styropatem, iż uniuwas
ujęto 6 osób. Gdyby te oblatanie, to niedzielą wieczorem
po śniadaniu oblatanie przedtem nie miał Wisły bony,
chocie przymierzał wcześniej od kolegi Tęjaćca, który
prowadził mi jednakże nie przymierzał, śniadając, iż jest
bezput. Cza nowemu chcieli się tylko przejechać.
Oblatanie odbywało się w wilkinię, w którym mieszkał
ujęty hydron Fortiga, tego samego. Tego wieczoru
przedtem nie rozmawiali, a ludzie mówili, iż Gurdels
wierzy głosom rylawskim, ujęte podczas oblatania.

Siedmiuodniacy wnosił postępowanie dowodzące
o to, iż przedtem oblatanego, iż mówią mu zarzut
miesiąc i składać wyjaśnienia co do kwestii oblatania.
Siedmiuodniacy upominał sędziówkę o kolportażliwość
i fałszywe zarzucenie i celebował od nich pozymierzenie.

Św. Franciszek Mares - l. 39 - obcy - sprawozdany
z uniem, odbywający harcze uchodził w oblataniu
przemiko hydrom, po por. upom. zeznaje: Dnia poniedziałku
sobie oblatne dnia oblatania w Wielkiej Sobótce 1943 r. do
uchodźstwa w której dnia rokhar Gurdels. Gdy w dniu
9 VII 1948 (h. 16) rozmawiałem w paryżu z synem
to powieściujący mnie milicjant kryczył mi
mnie, że żołnierz chorą na chorobę serca - pozymier-
zylem się, i mogłem mu mówić, co mówiącesz rozmawia-

Sędziówkę odczytując rozmowę (h. 16)
mimo umysłu obudzającego - chroniąc sprzedając
się odczytaniem, z unią, iż sędziówka był unius
przemiskiem w charakterze przedmiotu

Siedmiuodniacy egzort postanowienie Sądu

wi świdnicki Świechowice o okrytym żerniki świdnicki troc
admański nie.

Podczas tej obławy Józef Luczak nigdzie nie widział
żerwego w ogóle z naruszeniem mięśniem, mięśnia do
takich chodów, gdzie inniej w czasie okupacji prze-
watem. Elementem ujęcia drucker i żołnierskiego mi-
eliśmy chodem.

4) Gu-
rer
de
prę

- 2) Szw. Stanisław Bończa, l. 40 - chay, po prz. upom.
żerwego: Wspominałem ujęcie dwóch rybaków tego
żerwego tyle jest mi tylko świadomy, iż podczas rekonstrukcji tego obławy, gdy były obławy
iż buski nie procesji strażackim, rd. osz. Józef Luczak
miał doprowadzić do Gurdka dwa drzwi. Wspominałem
że tych busków nie mogę przewozić, nie znamca
mogę, kto to mówił.

Świdnicki odkrył żerniki i żerwego
przed c.n.o. (k. 14.)

Świdnicki odkrył żerniki, iż tacy nie żerwują w
porządku, protoż że nie był świdnicki przed
medyczaninem odkryty. Sam nie był żerwem
przy obławie, aż natomiast nie mogę powiedzieć
o jego przebiegu, mimożego żydów w ogóle nie
mówiąc, ani go nie znałem.

- 3) Szw. Jan Cwikler, l. 48 - chay, po prz. upom.
żerwego: Wspomniałem w innym ujęciu, mówiąc o żerwach
żerwowych. Byłem jednym z wolnych tacy
nie rekonstrukcji i żerwów, iż żerwów świdnickich
włożyt mi żerwówkę przed żerwem około 10 lat
lub więcej mówiąc żydów. Wiedzieli to i inni ludzie,
i po rekonstrukcji mówili, iż obława to zostało zatrzymane
gdy natomiast do domu z rekonstrukcją istotnie zatrzymano
autonomicznego chłopca na łóżku. Chłopiec po rekonstrukcji
mówili, iż Józef Luczak miał żerwówkę tego
chłopca doprowadzić do Gurdka. Mówili to przed
przychodniem Stanisław Luczak, obecnie przebywający
w więzieniu, o którym oznaczonych charakterze
alkoholik, którego słowa prawdami nie można
traktować, albowiem jest anamolny i co chwilę
mniej mówią. Stanisław jest stateczny.

i trezivym obywatelem.

4) Szw. Miegmunt Majac - l. 21 - oby - po upomnieniu
remuje: Jechalem wtem miszonym i przyszedł
do mnie odk. przymierze nie wie, ale mu nie
przyjedzie, gdyż właśnie jechalem go naprawić.
Gdyby chciał jechać mu naprawę odk. tego nie wie.

Obrona spreciwia się odrzucaniem remanii
suniadku z obozostwem, albowiem suniadek
był wiadomy przedstawiwszy jągo podejrzenia.

Sędziurator unosi z uwagi na niestażowość
suniadka Stanisława Racjone, oraz na brak
aktów VI. d. 253/48 podobozu uglechów o
prawnej naprawie.

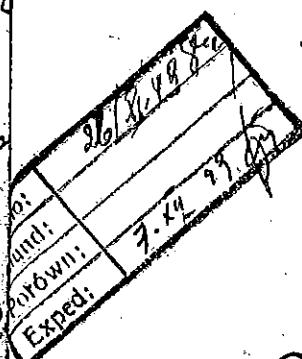
Obrona nie spreciwia się odrzuceniu
remanii suniadka Stanisława Racjone.
unosząc mordę o depuszczenie suniadka
re suniadka Stefana Zagiba - milicjanta,
który oddział remania suniadkowi w obozostwie
na Chelcińsko, i remanii te były niegodne
z pełnymi stopami (k. 228 z akt VI. d. 253/48)

Sąd postanowił odmówić unioszenia
obronicy o depuszczenie siv. Stefana Zagiba
albowiem
słowa te nie miały wpływu na winę
oskarżonego.

Sąd postanowił unażądać przeniesienie
dniu 3/7. 1950 - godz 12 - sali akt 119
w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie i
do naprawy depuwałaśki suniadki - winiaka
Stanisława Racjone, o czym obecnym ogłoszono.

Brewodspółczacy:

Przychodzący:
apl. d. 7. 7. 1950

Sąd Okręgowy Wydział VI.Karny
Tarnów, dnia 24 stycznia 1949 r.
Nr. akt VI.K.253/48

W sprawie 103
SĘDZIA W IRICKI

SENATOWA WIRICKI
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 1949 r.

Sąd Okręgowy Wydział VI.Karny w Tarnowie w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia S.O.Dr. St. Król

Julian Rubacha

Zawody:

Roman Denek

Protokolant apl.mgr.J.Rydz

w obecności Podprokuratora S.O.Mgr M.Fischera - rozpoczęawszy dnia 20 stycznia 1949 r. sprawę:

- 1) Wojciecha Użbana, urodzonego 23.VI.1888 r. w Babicy, powiat Rzeszów syna Wawrzynca i Małgorzaty Bieda, wyznania ewangelickiego, rolnika, bez majątku, mającego ukończone 7 klas gimnazjalnych, zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, nie karanego,
- 2) Bronisława Kaczora, syna Józefa i Elżbiety Ziętara, urodzonego 8.XII.1897 r. w Toni, religii rzym.-kat., narodowości polskiej, żonatego, rolnika właściciela 3 morgów roli, mającego ukończone 4 klasy szkoły powszechnej, zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, nie karanego.
- 3) Kazimierza Zimowskiego, syna Władysława i Anny z Fijałów, urodzonego 7.X.1910 r. w Kupieninie, powiat Dąbrowa Tarnowska, religii rzym.-kat., narodowości polskiej, rolnika, bez majątku, mającego ukończone 4 klasy szkoły powszechniej, zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska,
- 4) Franciszka Mereśa, syna Adama i Józefy Ramza, urodzonego 3.VI.1910 r. w Chrząstowie, powiat Oświęcim, religii rzym.-kat., narodowości polskiej, rybaka, żonatego, ojca 5-ga dzieci, mającego ukończone 4 klasy szkoły powszechniej, bez majątku, zamieszkałego w Toni powiat Dąbrowa Tarnowska,
- 5) Antoniego Wälka, syna Wojciecha i Marii Lizak, urodzonego 13.VII.1895 r. religii rzym.-kat., żonatego, ojca 3-ga dzieci, wykształcenie 4 klasy szkoły powszechniej, rolnika, posiadającego 4 i 1/2 morgi gruntu zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, niekaranego,
- 6) Jana Libery, syna Jana i Zofii Nowak, urodzonego 20.VIII.1911 r. w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska i tamże zamieszkałego, syna rolnika, religii rzym.-kat., żonatego, ojca 2-ga dzieci, bez majątku, niekaranego,
- 7) Władysława Wątrowskiego, syna Pawła i Marii Durdak, urodzonego 10.X.1922 r. w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska i tamże zamieszkałego, stanu wolnego, mającego ukończone 7 klas szkoły powszechnie

wyznania rzym.-kat., pracownika Spółdzielni, bez majątku, nie karanego,

8) Romana Wawryńka, syna Michała i Zofii Zająć, urodzonego 15.VI.1916 r. w Mędrzechowie, powiat Dąbrowa Tarnowska, żonatego ojca 1 dziecka, wyznania rzym.-kat., wykształcenie 7 klas szkoły powszechnej, rolnika, bez majątku, zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, nie karanego.

9) Mieczysława Wójcikę, syna Bronisława i Katarzyny Kochanek, urodzonego 21.III.1927 r. w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, wyznania rzym.-kat., stanu wolnego, wykształcenia 7 klas szkoły powszechnej, studenta, bez majątku zamieszkałego w Katowicach, nie karanego.

o s k a r z o n y c h o t o , z e :

I. w okresie okupacji niemieckiej na wiosnę 1943 r. w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, działały na szkodę osób poszukiwanych przez władze niemieckie ze względów rasowych w ten sposób, iż wzięli udział w zorganizowanej obławie na ludność żydowską, w czasie której ujęte zostały dwie rodziny żydowskie, składające się z sześciu osób i następnie zastrzelone przez żandarmerię niemiecką. (o okresie, kiedy działały, kiedy w.r. 1943)

)) Zygmunt Zająć, syna Ignacego i Zofii Płachceckiej, urodzonego 18.IV.1928 r. w Tarnowie, religii rzym.-kat., żonatego, bezdzietnego, mającego ukończone 7 klas szkoły powszechnej, rolnika, bez majątku zamieszkałego w Toni, powiat Dąbrowa Tarnowska, o s k a r z o n y c h o t o , z e : w wyżej podanym miejscu i czasie, idąc na rękę władz Państwa niemieckiego ze względów rasowych w ten sposób, iż razem z drugim osobnikiem ujął zbiegły w czasie obawy dziecko rodziny żydowskiej Fertigów, oddając je w ręce żandarmerii niemieckiego, który je zastrzelił,

to jest o przestępstwo z art. 1 punkt 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r.

Dz.U.R.P.Nr.69 poz.377/46

o s k a r z o n y c h o t o , z e :

Oskarżonych: 1) Bronisława Kaczora, 2) Franciszka Meresa, 3) Wojciecha Urbana, 4) Kazimierza Zimowskiego, 5) Antoniego Walki, 6) Jana Libera,

7) Romana Wawryńka, 8) Mieczysława Wójcikę - uznać winnymi a to:

Bronisława Kaczora i Franciszka Meresa zbrodni, z art. 1 punkt 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. poz.377/46 Dz.U.R.P.Nr.69 popełnionej

w sposób w ustępie I. aktu oskarżenia opisany, Wojciecha Urbana,

Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Wałka, Jana Libera, Romana Wawrzynka, Mieczysława Wójcika zbrodni z art.2 dekretu wyżej cytowanego, popełnionej przez to, że w okresie okupacji niemieckiej w wieku Sobótę 1943 r. w gromadzie Toni, powiatu Dąbrowskiego, idąc na ręce władz państwa niemieckiego, działały na szkodę osób spośród ludności cywilnej, a mianowicie rodzin żydowskich, ukrywających się w kępie wilkowej nad Wiszą, w ten sposób, że przez swoją obecność w czasie obławny na tejże kępie utrudniały ujście przed obławą ukrywającym się osobom spośród ludności cywilnej żydowskiej, z tym, że oskarżony Mieczysław Wójcik nie mając ukończonych lat 17 działał bez rozróżnania.

skazac

Bronisława Kaczora i Franciszka Meresa na zasadzie art.1 przy zastosowaniu art.5 § 2 powyższego dekretu na karę więzienia po 6(sześć) lat, z zaliczeniem na poczet powyższej kary aresztu tymczasowego, a to Bronisławowi Kaczorowi od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 13 września 1948 r. oraz od dnia 21 stycznia 1949 r. do dnia 24 stycznia 1949 r., z Franciszkiem Meresowi od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r.

II. Wojciecha Urbana, Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Wałka, Jana Libera, Romana Wawrzynka, na zasadzie art.2 przy zastosowaniu art.5 tegoż dekretu na karę więzienia przez 1(jeden) rok, każdego z nich z zaliczeniem na poczet tej kary aresztu tymczasowego a to:

a) Wojciechowi Urbanowi od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 13 sierpnia 1948 r. i od dnia 10 listopada 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r.

b) Kazimierzowi Zimowskiemu od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 6 września

1948 r. i od dnia 10 listopada 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r.

c) Antoniemu Wałkowi od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r.

d) Janowi Liberze od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 14 sierpnia 1948 r.

i od dnia 10 listopada 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r.

e) Romanowi Wawrzynkowi od dnia 10 listopada 1948 r. do dnia 24 stycznia 1949 r. i od dnia 10 lipca 1948 r. do dnia 6 września 1948 r.

III. Na zasadzie art.69 § 2 K.K. zastosować w stosunku do Mieczysława Wójcika jako środek wychowawczy - upomnienie.

IV. Na zasadzie art. 7 litera a) i b) dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. poz.

377/46 Dz.U.R.P.Nr.69 - orzec w stosunku do oskarżonych: Bronisława Kaczora, Franciszka Meresa, Wojciecha Urbana, Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Walka, Jana Libery, Romana Wawrzynka - utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, a to w stosunku Bronisława Kaczora i Franciszka Meresa po lat 5(pięć) zaś co do reszty oskarżonych po lat 3(trzy), - oraz co do wszystkich oskarżonych, a to: Bronisława Kaczora, Franciszka Meresa, Wojciecha Urbana, Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Walka, Jana Libery i Romana Wawrzynka przepadek całego ich mienia na rzecz Skarbu Państwa. -
Zwolnić tychże oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania karnego po myśli art. 598 k.p.k. i art. 4 przepisów o kosztach sądowych. -

N a t o m i a s t :

Oskarżonych: Władysławowi Warchałowskiego i Zygmunta Zajęca u n i e - w i n n i ĩ z powyższego oskarżenia, a kosztami postępowania z ta - czością oskarżenia związonymi na zasadzie art. 581 litera d) kpk, obciążać Skarb Państwa. -

U z a s a d n i e n i e :

Przewodem sądowym ustalono, że w Wielką Sobotę 1943 r. przeprowa - dzona została obława na Żydów ukrywających się w bunkrach we wiklinie nad Wisłą w okolicy gromady Tonia i sąsiadów. - Obławę przeprowadzili mieszkańcy gromady Tonia (przysiółek Brzeźnica), leżącej nad Wisłą, z rozkazu władz niemieckich i pod bezpośrednim kierownictwem żandarmów "Guzdka" znanego powszechnie zwycznielca i mordercy ludności żydow - skiej i polskiej. -

W wyniku tej obławy ujęto sześć osób narodowości żydowskiej, a to trzech mężczyzn i trzy kobiety - które bezpośrednio po ujęciu zastrzelili żandarm niemiecki i polecił pochować na miejscu rozstrzelania w odległości 20 kroków od domu Stanisławy Bocha, zamieszkalej w Tonicie, gdzie ich zwłoki do obecnej chwili się znajdują. -

Powyższe fakty nie ulegają żadnej wątpliwości i Sąd przyjął je na bezsporne. -

Akt oskarżenia zarzucił Wojciechowi Urbanowi, Bronisławowi Kac - zorowi, Kazimierzowi Zimowskiemu, Franciszkowi Meresa, Antoniemu Walkowi, Janowi Liberze, Władysławowi Warchałowskiemu, Romanowi Waw - rzynkowi, Mieczysławowi Wójcikowi wzięcie udziału w omawianej obla - wie i w ujęciu rozstrzelonych. -

Co dopiero wymienieni oskarżeni zasadniczo przyznali, za wyjątkiem oskarżonego Mieczysława Wójcika, fakt wzięcia udziału w obławie, a jedynie tłumaczyli się, że uczynili to tylko z obawy przed represjami ze strony władz niemieckich, a w szczególności żandarma "Guzdka". Równocześnie w swych wyjaśnieniach, złożonych na przewodzie sądowym, każdy z oskarżonych usiłował zmniejszyć swój udział w tej oblawie.

Odnosząc okoliczności faktycznych wśród jakikolwiek których oskarżeni wzięli w niej udział, to oprócz wykazanie w bezspornym sposobem przewodem sądowym wydanego w tym względzie rozkazu władz niemieckich, oraz kierowania samej akcją przez żandarma "Guzdka", należy stwierdzić jeszcze co następuje.

Na podstawie zaprzysiężonych, wzajemnie się uzupełniających zeznań świadków Stanisława Kaczora, Stanisława Barana, Pietra Warchałowskiego, Stanisława Gąbki, Stanisławy Sochy, Edwarda Sochy, Stanisława Barana, Tomaszka Bezięka, Jana Wójcika, Józefa Lulkę, Marii Tondryk, Anieli Urbani, Moniki Liberę, Franciszki Zimowskiej, oraz na podstawie wyjaśnień oskarżonych ustalił Sąd, że w przeddzień obawy, zakładnicy gromady Tonia, Kowal i Czupryna chodzili po gromadzie od domu do domu, zawiadamiając poszczególnych mieszkańców, że z rozkazu niemieckiego żandarma "Guzdka" mają się stawić następnego dnia w oznaczonym miejscu na wale wiślanym. - Zakładnicy ci oznajmili, że na wypadek nie zastosowania się do tego rozkazu, całej gromadzie grożą surowe represje, jak zdziesiątkowanie mieszkańców, spalenie ich gospodarstw.

Zgodnie z tym rozkazem stawiło się następnego dnia rano na oznaczonym miejscu około 50 mężczyzn, z między nimi również wyżej wymienieni oskarżeni. - Po przyjeździe żandarma "Guzdka" wraz z drugim Niemcem i policją "granatową", zgromadzeni mężczyźni na rozkaz weszli do wikliny celem ujęcia przebywających w niej Żydów. - Rozwinęli się w tyralierę na całą szerokość wikliny to jest od wału do rzeki Wisły i szli od strony gromady Samocice w kierunku Brzeźnicy (gromady położone tuż nad Wisłą) za żandarma Guzdek z drugim Niemcem szli samym wałem.

Okoliczności co dopiero przytoczone, zostały poparte także zeznaniem świadka Stefana Zubka, funkcjonariusza M.O.w Dąbrowie Tarnowskiej, który w sprawie prowadził obecnie dochodzenia.

Przebiegu samej obawyściśle ustalić się nie dało, albowiem bezstronnych i bezpośrednich świadków brak, zaś wyjaśnienie oskarżonych w tym kierunku nie pokrywają się między sobą ze zrozumiałych powodów, skoro każdy z oskarżonych stara się siebie odciążyć, nie mniej jednak pewnym jest, że w wyniku tej obawy ujętych zostało sześć osób narodowości żydowskiej.

Co się zaś tyczy udziału i skutyności poszczególnych oskarżonych w obawie, to w tym względzie Sąd opierając się na zeznaniach wyżej wymienionych świadków oraz wyjaśnieniach oskarżonych ustalił, że najczynniej-

szy udział w obławie brali zakładnicy gromady Tonia z ówczesnym sołtysem Michałem Zającem na czele, albowiem w pierwszym rzędzie oni byli z wynik obławy wobec władz niemieckich odpowiedzialni. Jak turową i bezwzględną była ta odpowiedzialność dowodzi fakt, że w niedługi czas po obławie - zakładnicy wraz z sołtysem - w liczbie Siedmiu osób - zostali aresztowani przez policję niemiecką z powodu niedokładnego przeprowadzenia obławy, następnie zostali osądzeni w obozie karnym, gdzie wszyscy zginęli.

Następnie bardziej czynny udział w obławie brali oskarżeni Bronisław Kaczor i Franciszek Meres. - Co dopiero wymienieni ujeli i wyrowadzili z wiekiny do wału po jednej osobie żydowskiej.

Świadek Stanisław Banak taki w dochodzeniach, jak i na przewodzie sądowym zeznał, że widział jak oskarżony Franciszek Meres prowadził jednego Żyda z kłzaków w kierunku wału i ten właśnie Żyd został następnie zastrzelony.

Wprawdzie w przewodzie sądowym świadek Stanisław Baran starał się odciągnąć oskarżonego Meresa, twierdząc, że go nie rozpoznał z przodu, lecz z tyłu - jednak Sąd mając na uwadze jego stanowcze zeznania złożone w dochodzeniach (k.25) oparł swoje ustalenie odnośnie tego oskarżonego na zeznaniach złożonych w dochodzeniach, a na rozprawie odwołanych.

Świadek Franciszek Czupryna zeznał w dochodzeniach (k.26) że widział jak Bronisław Kaczor stał w wieklinie przy Żydówce i na propozycję świadka, by ją puścił, oświadczył, że tego uczynić nie może, albowiem biorący udział w obławie już ją widzieli. Na rozprawie potwierdził ten fakt, a jedynie co do propozycji puszczenia jej zasłonił się nie pamięta. - Z wyjaśnieni oskarżonego Bronisława Kaczora w połączeniu z zeznaniem świadka Franciszka Czupryny wynika, że Żydówka ta nazwana się Mir Fertig i została następnie zastrzelona.

Tak oskarżony Bronisław Kaczor jak i Franciszek Meres zaprzeczyli aby brali udział w ujęciu Żydów, jednak Sąd nie dał im wyżnaniom i przyjął za ustalone, że brali bezpośredni udział w ujęciu osób o których zeznali świadczenie Stanisław Baran i Franciszek Czupryna. - Nie zdedykowano zeznania tych ostatnich na przewodzie sądowym halcy przypisać temu, że sami również brali udział w obławie, więc usiłowali z obawy o siebie swoje poprzednie obciążające zeznania złagodzić.

W czynie oskarżonego Bronisława Kaczora i Franciszka Meresa mieszczą się znaniom zbrodni z art. 1 punkt 2 dekretu z 31.VIII.1944 r. poz. 377/46 Dz.U.R.P.Nr.69.

Oskarżeni ci wiedzieli, że ludność żydowska jest prześladowana przez władzę niemiecką, oraz zdawali sobie dokładnie sprawę, że przez ujęcie względnie wzięcie bezpośredniego udziału w ich ujęciu, idą po linii eksterminacyjnej polityki okupanta w stosunku do tejże ludności.

198

Okoliczność, że działały z rozkazu władz i pod groźbą represji nie ma wpływu na winę, a jedynie po myślu art. 5 § 2 cytowanego dekretu może mieć wpływ na wymiar kary jako podstawa do jej nadzwyczajnego zaostrzenia.

Co się zaś tyczy natomiast oskarżonych Wojciecha Urbana, Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Wälka, Jana Libery, Romana Wawrzynka, Mieczysława Wójcika, to przewód sądowy nie dostarczył przekonywujących dowodów by poza uczestnictwem w obławie kogokolwiek ujali. - Nieatpliwie przez sam fakt wzięcia udziału w oblawie działały na szkodę ukrywających się w Kępie wikliny Żydów, albowiem utrudniali im ucieczkę i schronienie się przed obławą, względnie ujęciem, oraz tym samym szli na rękę władz państwa niemieckiego.

Powyższym działaniem wyczerpali ustutowy stan faktyczny z art. 2 powyższego dekretu. - Natomiast działanie ich nie mieści się w dyspozycji art. 4 § 2 tegoż dekretu, skoro nie ma dowodów, aby ujali lub brali bezpośredni czynny udział w ujęciu kogokolwiek osoby spośród sześciu osób ujętych.

Jak już wyżej stwierdzono co dopiero wymienieni oskarżeni - za wyjątkiem Mieczysława Wójcika - przyznali fakt wzięcia udziału w oblawie. - Starali się jedynie wykazać, że ich udział był bądź bierny, bądź też, że poza wejściem jedynie dla pozoru we wiklinę w samej oblawie udziału nie brali, względnie przed zakończeniem obławy wyszli z wikliny i udali się do domu (Kazimierz Zimowski, Jan Lider).

Sąd nie wdaając się w bliższe rozpatrywanie prawdziwości tych twierdzeń powyżej wymienionych oskarżonych, albowiem jakiekolwiek ustalenie w tym względzie byłoby oparte jedynie na dowolnych i nie dający się skontrolować wyjaśnieniach tychże zaинтересowanych oskarżonych, do tego sprzecznych z ich wyjaśnieniami złożonymi w dochodzeniach, przyjął, że sam fakt wejścia do wikliny z chwilą rozpoczęcia obawy i przebywanie w niej uzasadnia przyjęcie branego udziału w tej oblawie. - Branąc zaś udziału w oblawie w okolicznościach wykazanych przewodem sądowym, amianowicie pod kierownictwem żandarmerii niemieckiego, w sposób zorganizowanej akcji i we wiadomym wszystkim celu, wreszcie z wynikiem ujęcia sześciu osób, musi być uważane za działanie przestępne.

Wobec oskarżonego Mieczysława Wójcika, Sąd nie dał wiery jego tłumaczeniu się, że w oblawie udziału nie brał, albowiem w dochodzeniach przyznał się do branego udziału, a ponadto jego powoływanie się na oskarżonego Jana Libera wskazuje właśnie na to, że musiał być razem z nim w wiklinie, w której odbywała się obawa. - Również działania tych oskarżonych pod wpływem groźby i na rozkaz nie uwolnił ich od odpowiedzialności.

Sąd opierając się na powyższych ustaleniach orzekł o winie oskarżo-

nych Bronisława Kaczora, Franciszka Meresa, Wojciecha Urbena, Kazimierza Zimowskiego, Antoniego Wälka, Jana Libery, Romana Wawrzynka, Mieczysława Wójcika - Jak w sentencji wyroku.

Przy wymiarze kary poszczególnym oskarżonym przyjął Sąd jako okoliczność żagodzącą okoliczności faktyczne wytworzone okupacją, działanie z rozkazu i pod groźbą ciężkich prześladowań, częściowe przyznanie się do winy zminieszone poczucie odpowiedzialności przez gronidne działanie w konkretnym przypadku w warunkach okupacyjnych w których ludność była pozbawiona ochrony prawnej i żyła pod ostrym, bezwulgarnym terrorem okupanta, fakty poprzedniego dopowiadania ludności żydowskiej ukrywającej się w Wi-klinie - i stosując nadzwyczajne żagodzenie po myśli art. 5 § 2 cytowanego dekretu - uznał wymierzenie jej jak w sentencji wyroku za odpowiedzią winie.

Orzeczenie w przedmiocie utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, jak również orzeczenie przepadku mienia na rzecz Skarbu Państwa, jest obligatoryjnym następstwem skazania.

Odnośnie oskarżonego Mieczysława Wójcika przyjął Sąd, że działał bez rozeznania, elbowiem w chwili popełnienia przypisanego mu czynu przestępconego miał zaledwie ukończonej lat 15, a widząc branie udziału w obławie przez poważnych gospodarzy, mógł w tych warunkach do tego bez doświadczenia życiowego nie zdążyć sobie sprawy ze skutków swego działania i dlatego uznał co do niego zastosowanie środka wychowawczego w postaci upomnienia z wystrzającego.

Oskarżonego Władysława Warchałowskiego Sąd uniewinnił, elbowiem zostało wykazane zeznaniem świadka Tomasza Baniska, że oskarżony w czasie obawy przepuścił szlomo Nordke i umożliwił mu ucieczkę. Wskazuje to w sposób stanowczy brak zamiaru tego oskarżonego iść na rękę władz państwa niemieckiego. Przeciwnie przez swój czyn wykazał, że skcję w mowie będącą sabotażem i szedł na rękę prześladowanej ludności żydowskiej. Sam znał udział w obawie przez tego oskarżonego przy praktyce podmiotowej istoty czynu jako istotnego elementu koniecznego do przypisania zarzuconej mu zbrodni z art. punkt 2 względnie z art. 2 cytowanego dekretu nie wystarcza.

Wreszcie uniewinnił Sąd także oskarżonego Zejłę, elbowiem przewód sędowy nie dostarczył żadnego dowodu, co ujął dziecko-zbięte w czasie omawianej obawy. Obciążające go w tym kierunku wyjaśnienie oskarżonego Bronisława Kaczora złożone w dochodzeniach (k. 19) tenże oskarżony odwołał.

Orzeczenie o kosztach postępowania i o opłacie sądowej operki Sąd na przepisach art. 588 i 581 libera d k.p.k. oraz art. 4 dekretu o kosztach sądowych, do końca kwietnia 1945 r. -

Orzeczenie o kosztach postępowania i o opłacie sądowej operki Sąd na przepisach art. 588 i 581 libera d k.p.k. oraz art. 4 dekretu o kosztach sądowych, do końca kwietnia 1945 r. -

Julian Rubacha
oskarżonego osiągnął o

Przewodniczący: /-/-/ Lewnik:
/-/Dr. St. Król /-/-/Romen Danek
Sędzia Okręgowy /-/-/Lewnicki D.

Za zgodność:

DR. RUBACHA